

فصلنامه سیاست خارجی
سال سی و هفتم، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۲، صص ۱۱۷-۱۴۶

۵

واکاوی ابعاد سیاست خارجی چندوجهی و متوازن قزاقستان

همید درج^۱

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

درجه مقاله: علمی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۱۹ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۲۳

^۱. دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه گیلان (hamid.dorj@gmail.com)

چکیده

جمهوری قزاقستان به علت دارا بودن موقعیت استراتژیک در آسیای مرکزی از اهمیتی خاص برخوردار است. این جایگاه راهبردی در کنار سیاست متوازن و چندوجهی این کشور برای گسترش روابط با بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی، فرصت بسیار مناسبی برای توسعه و ارتقای جایگاه منطقه‌ای نورسلطان فراهم می‌کند. بدین ترتیب، سؤال اصلی نوشتار حاضر این است که سیاست خارجی چندوجهی و توازن‌بخش قزاقستان دارای چه ابعادی می‌باشد؟ فرضیه مقاله این است که با توجه به جایگاه راهبردی قزاقستان در آسیای مرکزی، سیاست‌گذاران این کشور در تلاش هستند تا با اتخاذ سیاست چندمحوری و تقویت روابط با بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای و همچنین استفاده از ظرفیت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، قلمروی نفوذ و قدرت چانه‌زنی آستانه را افزایش دهند. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که نقش آفرینی آستانه در سازمان‌های بین‌المللی جهت ارتقای وزن ژئوپلیتیکی قزاقستان نقش بهسزایی در تبدیل شدن این کشور به یک بازیگر مهم در مقیاس بین‌المللی کرده است. روش تحقیق حاضر کیفی و از نوع مقالات توصیفی-تحلیلی است.

• واژگان کلیدی

چندجانبه‌گرایی، توازن پیچیده، گزینش عقلانی، قزاقستان.

مقدمه

قراقتان از زمان استقلال از اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ میلادی، از طریق به کارگیری سیاست خارجی چندوجهی که شامل برقراری ارتباط مؤثر و باثبات با همه بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای آسیای مرکزی است؛ تلاش می‌کند به عنوان یک عامل توازن‌دهنده عمل کند. اتصالات جغرافیایی این کشور که چین، روسیه، آسیای مرکزی و دریای خزر را از راه زمین و همچنین ایران، خاورمیانه و شرق اروپا را از راه دریایی داخلی به یکدیگر متصل می‌کند، مؤید سیاست چندبرداری آستانه خواهد بود. واقع‌گرایی، غیر ایدئولوژیک بودن و اولویت اقتصاد از ویژگی‌های برجسته سیاست خارجی چندمحوری و توازن‌ساز قراقتان است که این کشور به صورت همزمان برای تأمین اهداف و سیاست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی در تلاش برای برقراری روابط با ثبات و بلندمدت با همه بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای اوراسیای مرکزی برآمده است. بعضی از این بازیگران مانند؛ ایران و رژیم صهیونیستی دارای منافع ناهمگون هستند؛ اما قراقتان این روابط را به‌گونه‌ای شکل می‌دهد که فاقد هرگونه تنش و چالشی در روابط خود با این گونه بازیگران متعارض باشد. بدین ترتیب، قراقتان در صدد است تا با به کارگیری سیاست خارجی چندوجهی و برقراری روابط با ثبات با قدرت‌های بزرگ نظیر؛ آمریکا، روسیه، چین و اروپا و همچنین بازیگران منطقه‌ای از جمله؛ ایران، ترکیه، رژیم صهیونیستی و هند و ... ضمن افزایش قدرت و توان بازیگری خود، به ارتقای جایگاه منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای خود مبادرت ورزد و از این طریق معادلات قدرت و نظم منطقه‌ای را در راستای سیاست‌ها و منافع آستانه در اوراسیای مرکزی شکل بخشد. همچنین حضور قراقتان در نهادهای بین‌المللی و میانجی‌گری در بسیاری از درگیری‌های منطقه‌ای کمک شایانی به افزایش قدرت بازیگری و توان چانه‌زنی قراقتان در صحنه منطقه و بین‌الملل خواهد کرد. لذا سؤال اصلی نوشتار حاضر این است که سیاست خارجی چندوجهی و توازن‌بخش قراقتان دارای چه ابعادی می‌باشد؟ این پژوهش از نوع تحقیقات کاربردی است که با استفاده از روش کیفی مبتنی بر تحلیل توصیفی انجام شده است. روش گردآوری اطلاعات و داده‌های تحقیق نیز از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و اینترنتی انجام پذیرفته است. این نوشتار در چارچوب نظریه گزینش عقلانی شکل گرفته است.

چارچوب نظری تحقیق: نظریه گزینش عقلانی

نظریه گزینش عقلانی، بازیگران سیاسی را به عنوان واحدهای تحلیلی در نظر می‌گیرد که رفتارهایشان را به شیوه عقلانی تنظیم می‌کنند. در این رهیافت، فرض بر این است که رفتارها و تصمیمات بازیگران بر اساس شرایط محیطی، محدودیت‌های ساختاری، ارزش‌ها، انتظارات و امکانات مادی شکل می‌گیرد و بازیگران در قالب این چارچوب‌ها و محدودیت‌ها، در صدد به حداکثر رساندن سود خود هستند (مسعودنیا و دیگران، ۱۳۹۷: ۱۲۷). مطابق با این نظریه، فرض بر این است که انسان‌ها عقلانی هستند و کنش آن‌ها مبتنی بر شناختی است که تحت شرایط خاصی از مؤثرترین وسایل جهت نیل به اهداف خود برخوردارند. در جهانی که منابعش کمیاب است، لازم است پیوسته وسایل مختلف برای رسیدن به اهداف مختلف و نیز انتخاب بین آن‌ها مورد ارزیابی و سنجش قرار گیرد. اصطلاح انتخاب عقلانی نیز از همین بنیان ناشی می‌شود (Wallace And Wolf, 1999: 294).

نظریه انتخاب عقلانی، در اصل محصول تلاش در راستای الگوسازی برای رفتار سیاسی بر پایه این مفروضه ساده است که افراد موجوداتی عاقل هستند و به گونه‌ای رفتار می‌کنند که گویی هنگام رویارویی با هر انتخاب ممکن، سود و زیان گزینه‌ها را می‌ستجنند؛ سپس گزینه‌ای را انتخاب می‌کنند که به احتمال زیاد در برگیرنده بیشترین نفع مادی است. آن‌ها عقلانی رفتار می‌کنند و می‌کوشند سود خالص خود را به حداکثر برسانند، بدون آن که توجه کافی یا حتی توجیهی به پیامدهای رفتار خود برای دیگران داشته باشند (گل محمدی، ۱۳۸۵: ۱۳۴). استغان والت^۱ اصول عمدۀ نظریه انتخاب عقلانی را این گونه بیان می‌کند:

۱- نظریه انتخاب عقلانی فردگرا است: به این معنا که داده‌های سیاسی و اجتماعی به عنوان محصول جمعی انتخاب افراد در نظر گرفته می‌شود؛ ۲- نظریه انتخاب عقلانی بر این فرض استوار است که هر بازیگر در جستجوی به حداکثر رساندن سود مورد نظر و به حداقل رساندن هزینه‌ها است و بازیگران بر اساس مجموعه مشخصی از اولویت‌ها و ترتیبات معینی از انتخاب‌های ممکن، نتایجی را انتخاب خواهند کرد که بیشترین سود مورد انتظار را داشته باشد و ۳- اولویت‌های بازیگران، تابع محدودیت‌های مشخصی است و در واقع باید اولویت‌ها را براساس نتایجی که در برخواهند داشت طبقه‌بندی کرد (Walt And Critics, 1999: 107).

در این راستا می‌توان گفت؛ جمهوری قراقستان به علت وجود منابع سرشار زمینی به خصوص نفت و گاز و موقعیت استراتژیک در بین کشورهای منطقه از اهمیتی خاص برخوردار است. این کشور با پیگیری سیاست خارجی چندوجهی و توازن‌بخش از طریق حضور در نهادها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و برقراری مناسبات گسترده

¹. Stephen Walt

با بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی، در راستای ارتقای جایگاه منطقه‌ای و توسعه قلمروی نفوذ خود در آسیای مرکزی گام بر می‌دارد و از این طریق به تأمین اهداف و منافع منطقه‌ای آستانه مبادرت می‌ورزد. نوآوری تحقیق در این است که عمدۀ مقالات قبلی با تکیه بر رویکرد ژئوپلیتیک انجام شده است؛ اما پژوهش حاضر عمدتاً با تکیه بر نظریه گزینش عقلانی که تأکید به سزاگی بر تأمین سود و منافع ملی بازیگران دارد؛ انجام پذیرفته است.

اهمیت استراتژیک قزاقستان در آسیای مرکزی

جمهوری قزاقستان از شمال با روسیه از شرق با چین، در جنوب شرقی با قرقیزستان، در جنوب با ازبکستان و در جنوب غربی با ترکمنستان همسایه است و در سمت غرب با دریای خزر و قلمروی روسیه محدود می‌شود. قزاقستان دومین جمهوری بزرگ اتحاد جماهیر شوروی پس از روسیه به شمار می‌آمد و شش برابر اوکراین (سومین جمهوری بزرگ) است. وسعت خشکی آن، که نزدیک به ۱۰۶۰۰۰۰ مایل مربع است، ۱۲ درصد اتحاد جماهیر شوروی را در بر می‌گرفت (لطفیان، ۱۳۹۰: ۱).

ژینگ گوانگچنگ^۱، محقق بر جسته چینی، قزاقستان را «حائل استراتژیک» بین روسیه و چین به عنوان دو قدرت اصلی اوراسیا توصیف می‌کند. این کشور با کمک کشورهای همسایه از جمله کشورهای آسیای مرکزی مسیرهای جدیدی را برای اتصال قزاقستان با جهان اعم از زمین و دریا راهاندازی کرده است. اروپا و چین به وسیله مسیر قزاقستان از طریق بزرگ‌راه بین قاره‌ای «اروپای غربی-چین غربی» به هم‌دیگر متصل شدند. فعالیت راه‌آهن راهاندازی شده قزاقستان-ترکمنستان-ایران-خلیج‌فارس در حال افزایش است. با استفاده از راه‌آهن قزاقستان، می‌توان از طریق ازبکستان و قرقیزستان به کشورهای آسیای جنوبی و افغانستان رسید (میرامبکف و عبدالخایی، ۱۴۰۶-۲۰۲۰). قزاقستان تولیدکننده و صادرکننده فرآورده‌های کشاورزی محسوب می‌شود. تولید غلات برای اقتصاد قزاقستان چه درگذشته و چه در حال حاضر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است. در حدود نیمی از زمین‌های کشاورزی به کشت گندم اختصاص دارد. جمهوری قزاقستان که به انبار غله شوروی معروف بوده است؛ دارای ۳۶ میلیون هکتار زمین‌های قابل کشت غلات است. دامداری که در گذشته شغل عمدۀ مردم بومی این منطقه بود و عمدتاً در جهت تولید گوشت فعالیت می‌کرد نیز حائز اهمیت خاصی است (ابوالحسنی، ۸۶-۱۳۸۲).

^۱. Xing Guangcheng

نقشه شماره ۱: موقعیت جغرافیایی قرقستان

منبع: خبرگزاری جمهوری اسلامی، ۱۹ بهمن ۱۳۹۸

از این گذشته، ذخایر زغال سنگ در مجاورت شهر کاراگاندا در منطقه صنعتی قرقستان مرکزی و جاهای دیگر به ویژه ناحیه پاولودار در شمال شرقی وجود دارد. معادن سنگ آهن، مس، طلا و سرب در شمال و سایر نواحی قرقستان را نیز باید به ارزش پنهان منابع غنی معدنی کشور افزود. نواحی خشک بیابانی قرقستان مرکزی، پایگاه قضایی بایکونور و مرکز مشهور آزمایش‌های هسته‌ای شوروی در سمی پالاتینسک (سمی) را در خود جای داده است (لطفیان، ۱۳۹۰: ۲-۳). قرقستان با تولید روزانه یک میلیون و ۸۸۰ هزار بشکه نفت در روز مقام اول را در میان دیگر جمهوری‌های آسیای مرکزی دارد. از این میزان ۲۰۰ هزار بشکه در روز در داخل کشور مصرف شده و بقیه صادر می‌شود. این کشور با داشتن ذخایر احتمالی ۸۵ تریلیون فوت مکعب گاز از ۳۸۷ میلیارد فوت مکعب در سال ۲۰۱۰ به ۲۱۳۸ بیلیون فوت مکعب در سال ۲۰۱۷ رسیده است؛ به گونه‌ای که اولین کشور منطقه آسیای مرکزی از نظر ذخایر گازی است. مسیر قرقستان یکی از گزینه‌های صادرات گاز از هر دو کشور ترکمنستان و ازبکستان است (ربیعی و دیگران، ۱۳۹۷: ۲۸-۲۹).

ابعاد و مؤلفه‌های سیاست خارجی چندوجهی قزاقستان: مبانی و اهداف

قراقستان از سال ۱۹۹۱، در تلاش است تا تصویر خود را صلح طلب، سخاوتمند، سکولار و اوراسیایی نشان دهد. این کشور، جهت‌گیری سیاست خارجی قراقستان چندجانبه‌گرایی را پذیرفته و هدف آن همکاری همه‌جانبه با کشورها است. به قول نظربایف، قراقستان به عنوان یک کشور اوراسیایی به دنبال «سود مقابل» و «همسایگی خوب در کل قاره اوراسیا» است و این خود ریشه در ایجاد یک سیاست خارجی «چندوجهی» توسط رژیم دارد (Clarke, 2015: 5). اولکات^۱ بیان می‌دارد: «نظربایف در ترسیم یک سیاست خارجی برای کشور جدید خود بارها تأکید کرده است که قزاقستان نه شرقی خواهد بود و نه غربی، نه اسلامی و نه مسیحی؛ بلکه دولت باید پُلی بین هر دو باشد» نظربایف به‌طور عمل گرایانه متعهد شد که هر گونه عنصر منفی را که در کنار کشورش قرار گرفته بود، از طریق حذف ارتباط مخرب آن با سلاح‌های هسته‌ای، اسلام و تروریسم دولتی مرتبط با خاورمیانه از بین ببرد. مسئولیتی که او با ادعای این که قزاقستان اکنون «در مرکز سیاست جهانی» قرار دارد، ایفاء کرد Nomerovchenko And Others, 2018: 402) کرده است؛ اصطلاحی که برای توصیف «سیاستی که روابط خارجی را از طریق چارچوبی مبتنی بر یک بنیان عمل گرا و غیر ایدئولوژیک توسعه می‌دهد» استفاده می‌شود. سیاست خارجی چندوجهی به معنای توسعه روابط دوستانه و قابل پیش‌بینی با همه کشورهایی است که نقش مهمی در امور جهانی دارند و مورد توجه عملی کشور هستند. ماهیت این سیاست در ایجاد و توسعه همکاری‌های سودمند متقابل با همه کشورها است. این ایده زیربنای استراتژی تشکیل و توسعه قزاقستان به عنوان یک کشور مستقل است که در ماه مه ۱۹۹۲ منتشر شد. بر اساس این سند، هدف اصلی سیاست خارجی ایجاد یک محیط خارجی مطلوب و حمایت از توسعه پایدار کشور از طریق اصلاحات سیاسی و اقتصادی است. چندجانبه‌گرایی در عمل به «شکلی از قدرت رابطه‌ای تبدیل شده است که به دولت ضعیف‌تر اجازه می‌دهد تا معضلات وابستگی را کاهش دهد و در عین حال درگیر یک رابطه نامتقارن باشد». الکساندر کولی^۲ استدلال می‌کند که قزاقستان، همراه با دیگر کشورهای آسیای مرکزی، از رقابت بین روسیه، چین و ایالات متحده برای تأمین منافع خود از طریق بازی با قدرت‌های بزرگ و در نتیجه برای «کسب مزایا، کمک‌های بیشتر و شرایط قراردادی بهتر» استفاده کرده است Vanderhill, 2020: 976-977). چنین سازوکاری را می‌توان در مورد سیاست‌های اتخاذی قزاقستان در مورد برقراری ارتباط با جمهوری اسلامی ایران و رژیم صهیونیستی مشاهده کرد. در حالی که

¹. Olcott

². Alexander Cooley

قراقتان رابطه خود را با رژیم صهیونیستی به عنوان منبعی برای گسترش فناوری و توسعه تجاری در نظر می‌گیرد؛ ارتباط با ایران با سیاست‌های منع گسترش و خلع سلاح و همچنین ترانزیت کالا و خدمات قراقتان سروکار دارد (Karasik, 2017: 5).

یکی از مهم‌ترین اصولی که در سیاست خارجی نورسلطان نظربایف، رئیس جمهور وقت قراقتان، در نظر گرفته شده، این است که قراقتان می‌تواند حتی در صورت الزام، دارای دوستان یا دشمنان همیشگی باشد؛ زیرا تنها منافع ملی همیشگی بوده و این منابع از سوی رئیس جمهور و قراقتان مشخص و پیگیری می‌شود. بنابراین دیپلمات‌های قراقی در صدد برقراری روابط با بسیاری از کشورهای اسلامی یا غیر اسلامی، همسایه یا دور افتاده، بزرگ یا کوچک، توسعه یافته یا در حال توسعه بوده‌اند (لطفیان، ۱۳۹۰: ۱۳۰). نظربایف در سخنرانی خود در مورد راهبرد توسعه «قراقتان-۲۰۵۰»، نیز می‌گوید که قراقتان از زمان استقلال، سیاست خارجی چندمحوری و موازن‌ساز را دنبال کرده است و موارد کمی وجود دارند که نشان دهنده قراقتان از این سیاست خود صرفنظر می‌کند. وی سیاست خارجی قراقتان را این‌گونه توصیف می‌کند: «سیاست خارجی متوازن ما به این معنی است که در حال توسعه روابط دوستانه و پیش‌بینی‌پذیر با همه کشورها بوده و نقش مهمی در دستور کار سیاست جهانی که ارائه کننده منافع همه مردم قراقتان است؛ ایفاء می‌کنیم» (آدمی و دیگران، ۱۳۹۹: ۳۵۸). به دلیل قرار گرفتن قراقتان در موقعیت خاص جغرافیایی، اولویت سیاست خارجی آستانه در قالب سیاست خارجی چندبرداری تأمین امنیت این کشور و تلاش برای حفظ صلح و ثبات منطقه‌ای است. شکل‌گیری آینین سیاست امنیتی قراقتان متأثر از برخی عوامل داخلی و خارجی است. ترکیب قومی و اجتماعی قراقتان، نیاز به چارچوب روابط اقتصادی با سایر کشورها، نیاز به جذب سرمایه‌گذاری در اقتصاد قراقتان، شکل‌گیری بازی ژئوپلیتیکی در آسیای مرکزی و ناکافی بودن ظرفیت‌های اقتصادی و نظامی قراقتان و نیاز به سیستم امنیت دسته‌جمعی از جمله این عوامل هستند (Chufrin, 2001: 212). این تصمیم به وضوح نشان‌دهنده جاهطلبی قراقتان برای افزایش اعتبار جهانی، نفوذ سیاسی و اجتماعی-اقتصادی و وجهه خود در عرصه بین‌المللی است. لازم به ذکر است که حضور انسان دوستانه قراقتان در افغانستان نیز تحت تأثیر عوامل عمل گرایانه است (Kassen, 2018: 333-334).

در هم‌تنیدگی همه‌جانبه شامل تعامل با قدرت‌های بزرگ است؛ به‌گونه‌ای که آن‌ها را از طریق مبادلات متعدد و متنوع در جوامع منطقه‌ای یا بین‌المللی با هدف جلوگیری از درگیری یا تسليط قدرت‌های بزرگ بر یک منطقه ادغام کند. قراقتان، از طریق سیاست خارجی چندجانبه‌ای خود، از

سازوکارهای مختلفی برای «درهم‌تنیدگی» قدرت‌های بزرگ در اوراسیا به شیوه‌هایی که برای اهداف آستانه سودمند است، استفاده کرده است. واضح است که قزاقستان بقای خود را به عنوان یک کشور در معرض تهدید احساس کرده است و برای حفاظت از حاکمیت خود و نشان دادن ارزش خود به عنوان یک کشور مستقل به جامعه بین‌المللی گستردتر، به همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی پرداخته است. قزاقستان تلاش‌های دیپلماتیک خود را به عنوان ابزاری برای توسعه شبکه‌ای از روابط پایدار با کشورهای منطقه و قدرت‌های بزرگ و در نتیجه جلوگیری از درگیری‌های منطقه‌ای که حاکمیت و امنیت آن را تهدید می‌کند، می‌بیند. بنابراین، این «درهم‌تنیدگی دیپلماتیک» هم حاکمیت قزاقستان را تثبیت می‌کند و هم به دنبال ایجاد روابط متعدد و مرتبط با سایر کشورها است. درهم‌تنیدگی یک نوع پروژه فراملی آسیای مرکزی نیست؛ بلکه یک استراتژی سیاست خارجی قزاقستان است که بر اساس حفظ حاکمیت و خودمختاری دولت شکل گرفته است (Vanderhill, 2020: 986-987).

قرزاقستان با استفاده از این سیاست برای تضمین استقلال خود و همچنین اطمینان از برخورداری از روابط مناسب با همه قدرت‌ها بهره‌برداری کرده است. در واقع، سیاست چندوجهی به راهبردهایی اطلاق می‌شود که از طریق آن قدرت‌های درجه دوم برای حفاظت از حاکمیت خود و همزیستی پایدار با قدرت‌های بزرگ مرتبط با خویش اطمینان خاطر کسب خواهند کرد. سیاست چندبرداری در دوران ریاست جمهوری سی ساله نورسلطان نظریابیف همواره در دستور کار قزاقستان قرار داشت. با این تفسیر که این کشور با قرار گرفتن در میان دوگانه چین و روسیه توانست به موفقیت اقتصادی قابل توجهی دست یابد و از طریق صادرات منابع طبیعی خود و ایفای نقش ترانزیتی مؤثر، رشد اقتصادی خود را افزایش داد. بدین ترتیب، قزاقستان از جمله کشورهایی محسوب می‌شود که از یکسو تلاش دارد از عواقب وخیم رقابت در یک جهان ناپایدار به دور باشد و از سوی دیگر، تمایل دارد تا قدرت‌های بیشتری را در مسائل و امور منطقه مشارکت دهد و هزینه بالای رقابت را برای آن‌ها به نمایش گذارد. از نظر مقامات آستانه، این مشارکت از طریق حضور در سازمان‌ها و روندهای منطقه‌ای مرتبط با آسیای مرکزی که قزاقستان نیز در آن‌ها حضور دارد؛ موجب وابستگی راهبردی فزاینده‌تر قدرت‌ها به مسائل منطقه خواهد شد (هدایتی‌شهیدانی و رحیمی، ۱۳۹۹: ۱۵۰-۱۴۹).

الگوی سیاست چندوجهی به نوعی نشان دهنده عملگرایی اقتصادی قدرت‌های درجه دومی است که تمایل دارند تا در حین این که درگیر یک رابطه نامتقارن با قدرت‌های بزرگ پیرامون خود هستند؛ آثار و پیامدهای وابستگی به آنان را نیز کاهش دهند. الکساندر کولی^۱ معتقد است که کشورهایی هم-

¹. Alexander Gypsy

چون قراقستان با اتخاذ سیاست چندوجهی از رقابت میان روسیه، چین و ایالات متحده برای کسب منافع بیشتر اقتصادی، ارتقای جایگاه قراقستان و مدیریت بحران‌های ژئوپلیتیک پیرامون خود بهره می‌جویند. قراقستان برای دست‌یابی به این هدف، اولاً، به روابط با دیگر کشورهای منطقه ماهیت راهبردی داده و آن‌ها را در سطح بازیگران ژئوپلیتیکی مهم مانند چین، روسیه، آمریکا و اتحادیه اروپا قرار می‌دهد. ثانیاً، از گسترش گفت‌وگوها و همکاری چندجانبه در آسیای مرکزی حمایت می‌کند. ثالثاً، برای کمک به تقویت ساختارهای موجود جهت تعامل کشورهای منطقه با شرکای خارجی، اعلام آمادگی می‌کند. این موارد نشان می‌دهد که این کشور تا چه اندازه بر بهره‌مندی از تمام ظرفیت‌ها از جمله؛ مناسبات و همکاری‌های منطقه‌ای برای ارتقای موقعیت خویش و استمرار آن پاشراری می‌کند (Vanderhill, 2020: 987-988). قراقستان در روابط تجاری و اقتصادی خود از سیاستی پیروی می‌کند که بتواند با ایجاد توازن در میان شرکای خود، از ظرفیت‌های اقتصادی موجود بالاترین بهره‌برداری را بکند. اگر از روسیه بیشترین واردات را انجام می‌دهد، به اتخاذیه اروپا بیشترین صادرات را دارد که آن هم بیشتر از مسیر و خاک روسیه انجام می‌شود. در همان حال با کمک چین زیرساخت‌های عمرانی خود را تجهیز می‌کند و می‌کوشد یکی از طرح‌های توسعه خود معروف به نورلی ژول^۱ یا راه روشن را هم راستا با طرح احیای جاده ابریشم چین تنظیم کند (Bitabarova, 2018: 4).

بدین ترتیب، اتخاذ سیاست چندوجهی و عمل‌گرایی باعث می‌شود که قراقستان بر اساس منافع خود با دیگر کشورها و سازمان‌های بین‌المللی روابط برابر و سازنده داشته باشد؛ اصول اساسی سیاست خارجی آستانه را تشکیل می‌دهد. قراقستان در تلاش است تا با گسترش مناسبات و همکاری چندجانبه در آسیای مرکزی، ضمن ارتقای جایگاه منطقه‌ای خود، قدرت چانهزنی و توان بازیگری آستانه را در عرصه بین‌المللی افزایش داده و از این طریق، معادلات و توازن قدرت را به نفع خود و هم‌پیمانان منطقه‌ای در اوراسیای مرکزی شکل بخشد. قراقستان از طریق به کارگیری سیاست خارجی چندوجهی که شامل برقراری ارتباط مؤثر با همه بازیگران منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای آسیای مرکزی است؛ تلاش می‌کند به عنوان یک عامل توازن دهنده عمل کند. در سیاست چند وجهی قراقستان، روابط دوچانبه‌گرایی، جایگزین مناسبات چندجانبه‌گرایی آستانه با بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی شده است که این امر نشان دهنده بهره‌مندی قراقستان از همه ظرفیت‌ها و تعاملات همه‌جانه برای پیگیری اهداف و منافع خود در عرصه سیاست خارجی است. از این‌رو؛ قراقستان با هدف تأمین منافع ملی و ارتقای جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی خود، به خوبی توانسته ارتباطش را به گونه‌ای باثبات و بلند مدت

^۱. Nurly Zhul

با همه کشورهای مطرح در منطقه و بین‌الملل حفظ کند. در حالی که با روسیه روابط مستحکم نظامی-اقتصادی دارد؛ با چین در حوزه فعال‌سازی زیرساخت‌های ارتباطی و عمرانی همکاری ویژه‌ای دارد و هم زمان با اروپا در حوزه‌های سیاسی و اقتصادی روابطی جدی برقرار کرده است و از منافع همکاری با ایالات متحده نیز غافل نمانده است. قزاقستان این روابط متضاد را به گونه‌ای مدیریت کرده که نه تنها سبب هیچ چالش و برخوردی در سطح ملی و منطقه‌ای نشده است؛ بلکه این کشور را به موفق‌ترین کشور منطقه آسیای مرکزی در به کارگرفتن و پیاده‌سازی سیاست موازن‌ساز و چندمحوری تبدیل کرده است.

نقش آفرینی فزاینده قزاقستان در سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی

قراقستان از آغاز استقلال خود همواره خود را به عنوان یک مروج فعال صلح و ثبات نه تنها در سطح منطقه؛ بلکه با جاهطلبی برای بازی در سطح جهانی معرفی کرده است. در واقع، در دوران نظریابیف، این کشور توانسته است موقفيت‌های دیپلماتیک غیرقابل تردیدی را کسب کند که تأثیراتی فراتر از قلمروی آسیای مرکزی دارد. امروزه قزاقستان نه تنها یک قدرت بزرگ منطقه‌ای است؛ بلکه تبدیل به یک بازیگر بین‌المللی شده است. در حال حاضر، قزاقستان در بیش از ۷۹ سازمان و اتحادیه بین‌المللی عضویت دارد. سازمان همکاری شانگهای، سازمان همکاری اسلامی، اتحادیه اقتصادی اوراسیا، شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، برخی از این سازمان‌ها هستند. علاوه بر این، انتخاب قزاقستان به عنوان عضو غیر دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد برای سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ نقش قزاقستان را در عرصه بین‌المللی افزایش داده است (4: Brodsky, 2016). از موارد قابل توجه، نقش آفرینی قزاقستان در کنفرانس تعامل و اقدامات اعتمادسازی در آسیا (سیکا) است؛ سازمانی که توسط قزاقستان در سال ۱۹۹۲ راه اندازی شد تا به عنوان یک معادل آسیایی بر اساس همان اصول سازمان امنیت و همکاری در اروپا عمل کند. این کنفرانس در حال حاضر ۲۷ کشور از رژیم صهیونیستی و ایران گرفته تا ویتنام و چین را شامل می‌شود. سازمان تعامل و اقدامات اعتمادساز در آسیا اخیراً پنجمین کنگره خود را در دوشنبه، پایتخت تاجیکستان، برگزار کرد. در حالی که هنوز از هدف بلندپروازانه کلی برای ایجاد یک سیستم امنیتی یک پارچه اوراسیا که در آن قزاقستان یک موقعیت مرکزی خواهد داشت به دور است؛ اما به عنوان کنفرانسی برای سران کشورها که رئوسای جمهور ۱۲ کشور از جمله ایران و ترکیه در آن گرد هم آمدند، حیاتی است (6: Imanaliev, 2019).

جدای از کنفرانس تعامل و اعتمادسازی در آسیا، قرقستان به جاهطلبی خود مبنی بر تبدیل شدن به یک بازیگر سیاست جهانی به عنوان رئیس دوره‌ای سازمان امنیت و همکاری در اروپا در سال ۲۰۱۰ و عضویت در شورای امنیت سازمان ملل متحد در ۲۰۱۸ عمل کرد؛ جایی که آستانه موفق شد مسائل منطقه‌ای معمولاً حاشیه‌ای را در دستورکار سیاست جهانی قرار دهد. قرقستان همچنان به ارائه طرح‌های رؤیایی برای روابط بین‌الملل ادامه می‌دهد. آخرین ابتکار نظریابیف یک گفت‌وگوی منطقه‌ای در سه سطح را پیشنهاد کرد که او آن را سه بُعدی نامید. این ابتکار شامل اولین سطح گفت‌وگو میان چهار بازیگر بزرگ منطقه شامل ایالات متحده، اتحادیه اروپا، روسیه و چین است. در مرحله بعد، تعامل بین کنفرانس تعامل و اعتمادسازی در آسیا و سازمان امنیت و همکاری در اروپا و مرحله سوم، گفت‌وگوی بیشتر با تمرکز بر اقتصاد در مورد همکاری بین اتحادیه اروپا، اتحادیه اقتصادی اوراسیا و آسه آن. سازمان همکاری شانگهای از چنین منظری، قرقستان می‌تواند نقش مؤثری در بازسازی روابط بین روسیه، اتحادیه اروپا و ایالات متحده ایفاء کند. آستانه همچنین از طریق حضور فعال خود در نشستهای مربوط به افغانستان و گرجستان، جایی که دیپلمات‌های قرقستان بیشترین تلاش خود را برای کاهش تنش بین این کشور و روسیه می‌کنند، نقش بهسزایی در صلح و ثبات منطقه‌ای دارد (Vielmini, 2019: 168-169). این تصمیم به وضوح نشان‌دهنده جاهطلبی قرقستان برای افزایش اعتبار جهانی، نفوذ سیاسی و اجتماعی-اقتصادی و وجهه خود در عرصه بین‌المللی است. لازم به ذکر است که حضور انسان دوستانه قرقستان در افغانستان نیز تحت تأثیر عوامل عمل‌گرایانه است (Kassen, 2018: 333-334).

قرقستان همچنین از تلاش‌های تحت حمایت ایالات متحده برای پیشبرد تجارت و حمل و نقل از طریق افغانستان در مسیر شمال-جنوب حمایت کرد و واشنگتن نیز به نوبه خود به طور فعال کمک‌های کاهش جامع تهدید را به همتای خود ارائه کرد (Nomerovchenko And Others, 2018: 403). از نظر منطقه‌ای، قرقستان نقش مهمی در سازمان‌های مرتبط با حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی ایفاء کرده است. برای مثال، روابط خود را با اروپا از طریق عضویت خود در سازمان امنیت و همکاری اروپا تقویت کرده است و فعالانه با ایالات متحده و اعضای اروپایی میانجی‌گری کرد تا اولین کشور آسیای مرکزی و شوروی سابق باشد که در سال ۲۰۱۰ ریاست دوره‌ای سازمان را به دست آورد. دولت قرقستان ریاست خود بر سازمان امنیت و همکاری اروپا را نشانه‌ای از مشروعیت بین‌المللی و نمونه‌ای موفق از رویکرد چندجانبه‌گرایی خود به سیاست خارجی می‌دانست. وزیر امور خارجه قرقستان در پاسخ به اعلام ریاست سازمان امنیت و همکاری اروپا اظهار داشت که قرقستان از

نخستین روزهای استقلال، انتخابی آگاهانه به نفع رویکردهای متوازن در سیاست خارجی داشته و راهبرد مشارکت چندجانبه هسته اصلی آن شده است. قزاقستان خود را به عنوان حامی مشارکت فعال در حل مشکلات امنیت بین‌الملل توصیه کرده است. اخیراً قزاقستان در سازمان امنیت و همکاری اروپا توسط میروسلاو لایچاک^۱، رئیس این سازمان در سال ۲۰۱۹ مورد اشاره قرار گرفت و اظهار داشت که «به لطف سیاست داخلی و خارجی متعادل و عمل گرایانه قزاقستان، این کشور شریک قابل اعتماد و قابل اعتماد این سازمان است» (Strohal, 2012, 247).

قرزاقستان همچینین به عضویت خود در سازمان همکاری شانگهای که یکی از شش عضو مؤسس آن بود؛ ارزش قائل است. در سال ۲۰۰۶، نظریابی اظهار داشت که «قرزاقستان اهمیت زیادی برای سازمان همکاری شانگهای قائل است و تعامل آستانه را با آن به عنوان یکی از روندهای مهم در سیاست خارجی خود می‌داند». همچنین از این سازمان برای حمایت از تلاش‌های منطقه‌ای برای مبارزه با تروریسم و ایجاد روابط بیشتر با چین استفاده کرده است: «پکن از درک و حمایت ضمنی آستانه در مورد فعالیت‌های ضد دولتی برخی گروههای اویغور در سین‌کیانگ قدردانی می‌کند. این اشتراک تفاهem در هدف اعلام شده آن‌ها برای مبارزه با سه شر- تروریسم، افراط‌گرایی، و جدایی‌طلبی منعکس شده است (Azizian And Bainazarova, 2012: 388). این «تفاهem مشترک» حداقل تا حدی ناشی از این واقعیت است که قزاقستان نیز دارای اقلیت اویغور است و نگرانی‌هایی در مورد ستیزه‌جویی مسلمانان دارد. رابرتان. مک درمومت^۲ استدلال می‌کند که قزاقستان از سازمان همکاری شانگهای برای کمک به اجتناب از انتخاب بین روسیه و چین استفاده می‌کند. خود نظریابی اظهار داشت که «سازمان همکاری شانگهای برای از بین بردن امکان انتقال مشکلات مرزی موجود و واقعی با چین به یک تهدید واقعی نظامی» برای قزاقستان طراحی شده است. راهی که از طریق آن قزاقستان می‌تواند صدایی در واکنش چین یا روسیه داشته باشد و ممکن است آن را قادر سازد تا اقدام یک جانبه هر یک از دو کشور جلوگیری کند. رویکرد قزاقستان به سازمان همکاری شانگهای نوعی «توازن نرم» است که از رویارویی مستقیم با یک قدرت بزرگ اجتناب می‌کند و در عوض به دنبال استفاده از نهادهای بین‌المللی برای مهار اقدامات خود است. قزاقستان همچنین به دنبال مدیریت روابط منطقه‌ای از طریق عضویت در سازمان پیمان امنیت جمعی است که یک سازمان دفاع جمعی است که در سال ۲۰۰۲ با تمرکز بر مسائل امنیتی تأسیس شد. روسیه تاکنون بزرگ‌ترین قابلیت‌های نظامی این کشورها را دارد که آن را به بازیگر مسلط در در این سازمان تبدیل می‌کند. مسکو سازمان پیمان

¹. Miroslav Lajchak

². Robert N. McDermott

امنیت جمعی را راهی برای مشروعیت بخشیدن به حضور نظامی روسیه در تاجیکستان و قرقیزستان و همچنین راهی برای مقابله با فعالیت‌های نظامی ناتو و ایالات متحده در منطقه پس از شوروی می‌داند (Somzhurek And Others, 2018: 167-169)

بنابراین، عضویت فعال قراقستان هم در سازمان همکاری شانگهای و هم در سازمان پیمان امنیت جمعی ممکن است معنکس کننده تلاش‌هایی برای «درهم تنیدگی» چین و روسیه در نهادهای منطقه‌ای و استفاده از این نهادها برای کمک به افزایش وابستگی متقابل بین قدرت‌های بزرگ و کاهش درگیری‌ها باشد. تعهد مستمر قراقستان به سازمان‌های منطقه‌ای با رویکردهای دیگر کشورهای آسیای مرکزی در سیاست خارجی، به ویژه رویکردهای ترکمنستان که به هیچ سازمان منطقه‌ای نپیوسته است و ازبکستان که در سال ۲۰۱۲ از پیمان پیمان امنیت جمعی خارج شد، در تضاد است. در سطح بین‌المللی، قراقستان بهدلیل کنار گذاشتن زرادخانه هسته‌ای خود که پس از انحلال اتحاد جماهیر شوروی به ارت رسیده است، برجسته شده است (Kazykhanov, 2017: 9).

البته علاقه قراقستان به همکاری با روسیه در برخی حوزه‌ها همچون پیوستن به اتحادیه اقتصادی اوراسیا یا پیمان امنیت دسته‌جمعی که به رهبری روسیه اداره می‌شوند؛ هشدار بزرگی برای آمریکا بوده تا نسبت به برنامه‌های روسیه برای احیای دوباره حاکمیت شوروی احساس خطر کند. اما از آنجا که قراقستان همواره به سیاست خارجی چندمحوری و موازن‌ساز خود تأکید کرده است، کوشیده تا در کنار تحکیم روابطش با روسیه، روابطش با آمریکا را نیز گسترش دهد (Farkhod, 2018: 5).

سایر پیشنهادهای ارائه شده و اقدامات انجام شده توسط قراقستان در ارتباط با عدم اشاعه هسته‌ای، آستانه را به یک رهبر در خلع سلاح هسته‌ای تبدیل می‌کند. قاسم جومارت توکایف^۱، رئیس جمهور قراقستان، در سخنرانی اخیر خود در جلسه مجمع عمومی سازمان ملل متحد بر تعهد این کشور به حذف سلاح‌های هسته‌ای از جهان تأکید کرد و پیشنهاد میزبانی مرکز منطقه‌ای جدید سازمان ملل متحد برای اهداف توسعه پایدار در آلمانی را ارائه داد. نمونه دیگری از کمک این کشور به صلح و امنیت، نقش دیپلماتیک آن در میزبانی مذاکرات صلح در مورد مناقشه سوریه بود. در سال ۲۰۱۵، قراقستان روند آستانه را آغاز کرد و یک مجمع بین‌المللی برای گفت‌و‌گو با حضور کشورهایی از جمله ایران، روسیه و ترکیه با حضور نمایندگانی از دولت سوریه و معارضان سوری ایجاد کرد. نظریابی با افتخار بر این ابتکار در سخنرانی سالانه خود در سال ۲۰۱۸ با ملت تأکید کرد: «روند آستانه در مورد سوریه تقریباً تنها چارچوب کاری مؤثر مذاکرات برای حل و فصل مسالمت‌آمیز و رهایی این کشور از

^۱. Qasim Jomart Tokayev

بحران است». اگرچه دولت قزاقستان به طور مستقیم در مذاکرات شرکت نمی‌کند، اما نقش آن به عنوان میزبان، مذاکرات را به نام آستانه معرفی کرد و شهرت خود را به عنوان یک بازیگر بین المللی افزایش داد (Vanderhill, 2020: 989-990). این تلاش‌های دیپلماتیک منطقه‌ای و بین‌المللی می‌تواند توانایی قزاقستان را برای رهبری اقدامات منطقه‌ای و بین‌المللی، تشکیل جلسات و مشارکت در دیپلماسی هم‌تراز با قدرت‌های بزرگ و در پیوند با شبکه‌ای از روابط سیاسی و اقتصادی، افزایش دهد. این تلاش‌ها به دلیل نیاز اولیه دولت به بقاء گسترش یافته و در طول زمان بسیار مؤثر بوده‌اند. پس از تصرف کریمه، بقای دولت بار دیگر برای قزاقستان موضوعی راهبردی بوده است و به طور قابل توجهی بر روابط این کشور با روسیه تأثیر می‌گذارد. استراتژی سیاست خارجی چندجانبه گرایی، بقای دولت را از طریق تأکید بر هویت دولتی مشخص و پیگیری مجموعه پیچیده‌ای از روابط با قدرت‌های منطقه‌ای و قدرت‌های بزرگ تضمین کرده است (Dzhuraev, 2019: 22). بدین ترتیب، قزاقستان در تلاش برای تبدیل شدن به یک بازیگر مهم در یکپارچگی منطقه‌ای و توسعه اقتصادی، شروع به ایفای نقش ژئوپلیتیکی فعال تری در جهان کرده و از قدرت نرم خود به عنوان یک کشور دوست استفاده می‌کند. آستانه موفق شده است نقش ژئوپلیتیک خود را در جهان به عنوان میانجی‌گر در بسیاری از درگیری‌های منطقه‌ای افزایش دهد. ترکیب این ابتکارات منحصر به فرد قدرت نرم به ارتقای چشم‌گیر تصویر مثبت این کشور مستقل نسبتاً جوان در مقیاس بین‌المللی کمک کرده است.

تلاش قزاقستان برای توسعه مناسبات گستردۀ با چین

روابط قزاقستان با چین به دلایل متعدد از اهمیت و ویژگی‌های خاصی برخوردار است. قزاقستان و چین دارای مرز مشترک ۱۷۰۰ کیلومتری بوده و اقلیت‌های مسلمان اویغور که خواهان کسب استقلال از پکن هستند، در قزاقستان فعال بوده‌اند. بنابر آمار دولت قزاقستان، از زمان اجرای سیاست پرسترویکا در دوران گورباچف که مجوز ورود بدون روادید به مردم داده شده بود، حدود ۴۰۰-۵۰۰ هزار چینی به قزاقستان مهاجرت کردند (لطفیان، ۱۳۹۰: ۱۱۶). اولناس سلیمانف^۱، وزیر امور خارجه پیشین قزاقستان، در بیاناتش درباره جایگاه چین در سیاست خارجی کشورش بر دو مسئله مهم تأکید دارد: ۱- مسئله انتی بودن چین و نیاز به تضمین امنیتی پکن برای به کار بردن این گونه سلاح‌های کشتار جمعی بر ضد قزاقستان؛ ۲- تعیین حدود مرزی مشترک بین دو همسایه و تعهد دولت چین به تمامیت ارضی قزاقستان (Suleimenov, 1994: 27) و ۳- برخورداری چین از یک بازار مصرف بزرگ

^۱. Olzhas Suleimanov

و گستردگی از لحاظ صادرات قزاقستان و نیز دارا بودن از مواد اولیه غنی و تولیدات مرغوب و ارزان در جهت تأمین نیازهای مصرفی و استراتژیک قزاقستان (ابوالحسنی، ۱۳۸۲: ۱۹۸). استراتژی چین برای کاهش وابستگی خود به شرکت‌های خارجی و افزایش دسترسی به منابع انرژی باعث شده که همکاری چین و قزاقستان در زمینه توسعه زیرساخت‌های لازم برای سهولت بخشیدن به تجارت دوجانبه در زمینه نفت و گاز گسترش یابد. یکی از شرکت‌های تابعه شرکت ملی نفت چین در قزاقستان، شرکت پتروقزاقستان است. این شرکت در زمینه خرید، اکتشاف، توسعه و تولید نفت و گاز به ویژه در منابع کومکول در کیزیل^۱ اوردا^۲ در جنوب کشور و همچنین در زمینه فروش نفت و محصولات تصفیه شده، فعالیت دارد. به علاوه، شرکت ملی نفت چین تملک چند میدان کوچک نفتی دیگر چون «میدان نفتی بوزارچی شمالی»^۳ را بدست آورده است. برنامه شرکت چینی برای این میدان استخراج ۴۰ هزار بشکه نفت در روز است (Taliga, 2021: 11). از سال ۲۰۱۸، چین دومین شریک تجاری قزاقستان است و بزرگ‌ترین منبع وام‌های تجاری آن است. تجارت دوجانبه قزاقستان و چین در سال ۲۰۲۲ با رشد ۲۳.۶ درصدی به رقم خیره کننده ۳۱.۲ میلیارد دلار رسید. اگر پویایی مثبت فعلی ادامه یابد؛ دو طرف می‌توانند به هدف اعلام شده مبنی بر تجارت دوجانبه به ارزش ۳۵ میلیارد دلار پیش از سال ۲۰۳۰ بررسند (Avdaliani, 2023: 2). بر اساس داده‌های اداره ملی آمار چین، در نیمه اول سال ۲۰۲۳، گردش تجاری دوجانبه بین چین و قزاقستان به ۱۳.۶ میلیارد دلار رسید. این امر نشان دهنده رشد رکورد صادرات کالاهای چینی به قزاقستان با رشد سالانه ۵.۳ درصدی به ۷.۳ میلیارد دلار آمریکا است که این موضوع چین را به عنوان بزرگ‌ترین شریک وارداتی قزاقستان قرار داده است (silk road briefing, 2023: 3).

چین در طرح «یک کمربند- یک جاده» در توسعه زیرساخت‌ها در قزاقستان از جمله بهبود راه‌آهن و یک بزرگراه که از دریای خزر تا مرز بین دو کشور کشیده می‌شود؛ سرمایه‌گذاری کرده است. چین آشکارا یک شریک اقتصادی مهم برای قزاقستان است که از این روابط اقتصادی به صورت استراتژیک برای کاهش وابستگی اقتصادی خود به روسیه استفاده کرده است (Vanderhill, 2020: 985). ایجاد مناطق ویژه اقتصادی و مراکز بار در امتداد مرز قزاقستان و چین دیده می‌شود. به عنوان مثال، شرکت‌های مختلف چینی قصد دارند حدود ۲ میلیارد دلار در ۱۹ پروژه کشاورزی در سراسر قزاقستان به عنوان بخشی از طرح راه ابریشم جدید پکن سرمایه‌گذاری کنند. هدف این پروژه

¹. Kumkol

². Kyzyl-Orda

³. Northern Buzachi Field

لjestیکی خاص، ایجاد مجموعه های غذایی گستردہ در مناطق قزاقستان است کہ از طریق آن بزرگراه‌های جدید بین قاره‌ای و مسیرهای قطار عبور می‌کنند. این مراکز به منظور تضمین توسعه پایدار قزاقستان ساخته خواهند شد. این کشور که در مزه‌های غربی چین همسایه است، به طور مستقیم به توسعه زیرساخت‌های مطلوب و مهم‌تر از آن، یک محیط اجتماعی-اقتصادی مثبت در اطراف این ایتکار غول پیکر لjestیکی کمک می‌کند. در مجموع، چین بیش از ۳۰ میلیارد دلار در بخش‌های معدن، نفت، گاز، حمل و نقل، مواد شیمیایی و بخش‌های کشاورزی اقتصاد قزاقستان سرمایه‌گذاری کرده است. این احتمالاً یکی از دلایلی است که ماندارین، پس از انگلیسی، محبوب‌ترین زبان برای یادگیری در میان قزاق‌های جوان است (Frolovskiy, 2016: 6).

همکاری چین و قزاقستان در منطقه ویژه اقتصادی خورگاس^۱ که در دو سوی مرز چین و قزاقستان واقع شده، نیز یکی از نمادهای مهم همکاری‌های حمل و نقلی رو به گسترش میان چین و کشورهای آسیای مرکزی به شمار می‌آید. شرکت‌های چینی حدود ۲۴ درصد از سهام این بندر خشک و منطقه ویژه اقتصادی خورگاس را بدست آورده‌اند. چین یکی از سرمایه‌گذاران و همکاران فنی مهم در پروژه کلان راه‌آهن ترانس قزاقستان است. البته بخش مهمی از سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه زیرساخت‌های حمل و نقلی و به‌ویژه پروژه کلان راه‌آهن ترانس قزاقستان از سوی دولت این کشور صورت گرفته است (میرامبکف و عبدالخداei, ۱۴۰۱: ۲۱۰-۲۰۹). در طی ۱۵ سال گذشته، قزاقستان بیش از ۳۵ میلیارد دلار در توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل و ترانزیتی سرمایه‌گذاری کرده است و سرمایه-گذاری‌های قابل توجه بیشتری در این بخش برنامه‌ریزی شده است. در نتیجه، ترانزیت کالا در سال ۲۰۲۲ به حدود ۲۷ میلیون تن رسید (EU Reporter Correspondent, 2023: 2).

ضمن افزایش اهمیت استراتژیک قزاقستان در منطقه، می‌تواند به توسعه روابط و همکاری‌های آستانه و پکن کمک شایان توجهی نماید.

مناسبات و همکاری‌های گستردہ روسیه و قزاقستان

قراقستان پیوندهای فرهنگی، زبانی و تاریخی قوی با روسیه دارد و از زمان استقلال این کشور مسکو شریک استراتژیک ارزشمندی برای آستانه بوده است. در میان کشورهای مستقل مشترک‌المنافع، روابط با روسیه برای قزاقستان از اهمیت ویژه و حساسی بخودار است. وابستگی زیاد قزاقستان به روسیه از جنبه‌های مختلف خصوصاً اقتصادی غیر قابل انکار است. روسیه اصلی‌ترین شریک تجاری

^۱. Khorgos

قراقستان در میان کشورهای مستقل مشترک‌المنافع است. بنا به استدلال سلیمانف، روسیه از جایگاه برتری در سیاست‌گذاری خارجی قراستن بر خوردار است. وی می‌نویسد: «روابط با روسیه تقدیمی را در سیاست خارجی ما ایجاد می‌نماید؛ گذشته‌ای مشترک و رسوم فرهنگی مشترک همراه با پیوستگی و اقتصادی متکی به یکدیگر، پایه‌ای با دوام برای روابط روسیه و قراستن است. بهویژه این نکته مهم را باید در نظر داشت که روسیه بزرگ‌ترین بازار کالاهای قراستانی و منبع مهمی برای ورود به عرصه فن‌آوری جدید است» (Suleimenov, 1994: 25).

مسیر روابط تجاری دوجانبه برای سال‌ها مثبت بوده است. به عنوان مثال، در طول سال ۲۰۲۱، حجم تجارت بین روسیه و قراستن به بالاترین حد خود یعنی ۲۴.۵ میلیارد دلار رسید که تقریباً ۳۰ درصد بیشتر از سال ۲۰۲۰ بود. در سال ۲۰۲۲ حجم تجارت دوجانبه روسیه و قراستن با ۲ میلیارد دلار افزایش به ۲۶ میلیارد دلار رسید. انتظارات در آستانه و مسکو این است که حجم تجارت ممکن است در سال‌های آینده به ۳۰ میلیارد دلار برسد. روند مثبت در ماههای اول سال ۲۰۲۳ ادامه یافت. در سه ماهه اول صادرات قراستن به روسیه ۳۹.۲ درصد افزایش یافت و به ۲.۳ میلیارد دلار رسید. تجارت دوجانبه ۱۰.۱ درصد افزایش یافت و به ۶.۱ میلیارد دلار رسید (Avdaliani, 2023: 2).

به گفته مقامات آستانه، کشور قراستن به ایجاد روابط هر چه نزدیک‌تر با روسیه می‌تواند امنیت خود را تأمین نماید و از فروپاشی کشور جلوگیری نماید. به گفته نورگالیف، معاون وزیر خارجه قراستن، این کشور برای این که قادر باشد به تنها از مرزهای خود دفاع نماید؛ به زمانی طولانی نیاز دارد و لذا کمک روسیه در این زمینه ضروری است (ابوالحسنی، ۱۳۸۲: ۱۹۷). نظریابی در ۲۵ مه ۱۹۹۲، پس از سفرش به آمریکا برای امضای معاهده «دوستی، همکاری و کمک دوجانبه» به مسکو رفت. دو کشور قراستن و روسیه توافق کردند که ضمن عدم مداخله در امور بین‌المللی و احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی یکدیگر، یک منطقه متحده نظامی و استراتژیک ایجاد کرده و از پایگاه‌های نظامی، مراکز آزمایش موشکی و سایر کشورهای مستقل مشترک‌المنافع این معاهده را به عنوان مدلی برای برقراری روابط با یکدیگر برگزینند (Mesbahi, 1994: 288).

در سال ۲۰۱۰، قراستن به همراه روسیه و روسیه سفید یک اتحادیه گمرکی را تشکیل داد که در چارچوب هم‌گرایی اقتصادی پیاسا شوروی اقدام مهمی بود. نقطه شروع این اتحادیه، وضع تعرفه‌های خارجی مشترک بود که البته در هر یک از سه کشور در این زمینه، استثنایات مختلفی برقرار شد. در ادامه، همکاری‌های دو کشور از این سطح نیز فراتر رفت و در ۲۹ مه ۲۰۱۴، برای تشکیل «اتحادیه اقتصادی اوراسیا» میان آن‌ها پیمانی امضاء شد. هدف این اتحادیه، ایجاد یک بازار اقتصادی واحد در حوزه جمهوری‌های پیشین

اتحاد شوروی عنوان شده است. این پیمان در ۹ اکتبر ۲۰۱۴ به تصویب پارلمان قزاقستان رسید (کولایی و شیرازی موگوبی، ۱۳۹۵: ۱۴۱). روابط دو کشور در زمینه نظامی و امنیتی نیز بسیار قوی است. قزاقستان یکی از اعضای مهم سازمان پیمان امنیت دسته جمعی است که با رهبری روسیه اداره می‌شود. همچنین افسران و سربازان قزاقستانی را بیشتر نیروهای روسی آموزش می‌دهند. بعد از حدود سی سال استقلال، تجهیزات نظامی قزاقستان به تقریب همه ریشه در دوران اتحاد شوروی و روسیه دارند و این کشور تا حد زیادی برای تعمیر تجهیزات قدیمی و تدارک تجهیزات جدید به روسیه وابسته است. با توجه به آن‌چه گفتیم؛ روابط اقتصادی و نظامی دو کشور به سوی عمیق‌تر شدن پیش می‌رود. این موضوع به نوعی هم توسط قزاقستان و هم توسط نظام بین‌الملل اتفاق می‌افتد؛ زیرا موقعیت قزاقستان در نظام بین‌الملل، از روسیه یک شریک نظامی مجدوب کننده می‌سازد (آدمی و دیگران، ۱۳۹۹: ۳۶۲-۳۶۳).

توسعه همکاری‌ها و روابط همه‌جانبه ایران و قزاقستان

قزاقستان کشوری فاقد دسترسی به آب‌های آزاد و محصور در خشکی است. هزینه جابجایی و حمل و نقل برای این کشور بسیار بالاست. نبود مسیرهای صادراتی تنگنای زیادی برای طرح‌های توسعه‌ای قزاقستان ایجاد می‌کند. در حال حاضر، قزاقستان صادرات نفتی خود را از راه خطوط لوله، تانکر و مسیرهای ریلی انجام می‌دهد. این کشور به دنبال کاهش هزینه‌های صادراتی از راه ایران است. ایران ۵ میلیون تن از نفت خام خود را از راه بندر آکتاو صادر می‌کند. به دلیل اهمیت مبادله انرژی، آستانه به دنبال ساخت پالایشگاه مشترک با ایران در غرب قزاقستان است. نفت از غرب قزاقستان به بندرهای شمالی ایران فرستاده می‌شود و از طرف دیگر، بندرهای جنوبی ایران، نفت خام را برای شرکت‌های نفتی قزاقستان فراهم خواهند کرد (وشوقی و صفری، ۱۳۹۶: ۴۷۴-۴۷۵). در ژوئن ۲۰۰۴ نظریابی گفته بود که خط لوله انتقال نفت از مسیر ایران به خلیج فارس را به خط لوله‌ای که از مسیر چین یا روسیه عبور کند؛ یا به خط لوله با کو-تلیس -جیحان، ترجیح می‌دهد (ربیعی و دیگران، ۱۳۹۷: ۳۲). بدین ترتیب، نظریابی در کتاب خود با نام «راه قزاقستان» که به فارسی هم ترجمه شده است؛ به نخستین سفر رسمی خود به ایران در ۳۱ اکتبر ۱۹۹۲، اشاره کرده است و مسیر ایران را یکی از راه‌های مهم انتقال کالاهای قزاقستان به بازارهای بین‌المللی و مانند پنجره‌ای به جهان معرفی می‌کند (کولایی و ابراهیمی، ۱۳۹۲: ۵۹). با توجه به اختلافات موجود میان ایران و کشورهای ۵+۱ در زمینه حل و فصل مسئله هسته‌ای ایران، قزاقستان تلاش‌های زیادی را برای میزبانی گفت و گوها میان طرفین

و همچنین میزبانی بانک اورانیوم، متعلق به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، با غنای پایین جهت کمک به کشورهای منطقه‌ای نظری ایران انجام داده است. از یک چشم‌انداز واقع‌گرا، بانک اورانیوم با غنای پایین فرصتی برای قرقستان در جهت افزایش نفوذ خود در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و ارتقاء جایگاه خود به عنوان رهبر جنبش عدم تکثیر سلاح‌های هسته‌ای است (Puchyk, 2017: 6).

در فضای پس از تحریم که موانع اقتصادی ایران تا حد زیادی از بین رفته است، قرقاها توجه ویژه‌ای به موضوع حمل و نقل بین ایران و قرقستان نشان می‌دهند. در ۱۸ ژوئن ۲۰۲۲، اولین قطار باری حامل محموله گوگرد قرقستان به مقصد اروپا از اینچه برون در مرز ایران و ترکمنستان وارد ایران شد. در این میان، ابراهیم رئیسی، رئیس جمهور ایران به همراه توکایف، کریدور ترانزیتی قرقستان-ترکمنستان-ایران را راهاندازی کردند که کریدور جنوبی دریای خزر به اروپا از طریق ترکیه نیز خوانده می‌شود. راه‌آهن ایران-ترکمنستان-قرقستان به دلیل این که بخشی از کریدور حمل و نقل بین‌المللی شمال-جنوب است، نیز کریدور راه آهن شمال-جنوب نامیده می‌شود (Saraswat, 2022: 1). قرقستان تمایل خود برای سرمایه‌گذاری در بندر چابهار را نیز اعلام کرده است. تأسیس کنسولگری قرقستان در شهر بندرعباس نیز در همین راستا با هدف توسعه بهره‌مندی این کشور از مسیر کریدور بین‌المللی شمال-جنوب انجام گرفته است. شایان ذکر است که مبادلات تجاری ایران و قرقستان در ده ماهه نخست سال ۲۰۲۲ حدود ۴۵۰ میلیون دلار بوده است که صادرات ایران به قرقستان با ۲۶.۵ درصد افزایش به ۱۶۷ میلیون دلار و واردات از این کشور به ۲۸۳ میلیون دلار رسیده است که ۱۵ درصد افزایش یافته است. با احتساب خدمات فنی و مهندسی، تجارت بین دو کشور تاکنون بیش از ۸۰۰ میلیون دلار برآورد شده است. ایران و قرقستان نیز هجدهمین نشست کمیسیون مشترک اقتصادی دو کشور را در تاریخ ۲۷ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۲۳ در آستانه پایتخت قرقستان برگزار کردند و بر Islamic Republic News Agency, 2 (2023). بنابراین، قرقستان در تلاش خود برای تبدیل شدن به یک «هاب ترانزیتی رقابتی» بین چین و اروپا، به دنبال ایجاد تنوع از طریق ایجاد مسیرهای زمینی رقابتی از مسیر ترکمنستان و ایران است. در مه ۲۰۲۲، در جریان سفر بختیت سلطانوف^۱، معاون نخست وزیر قرقستان و وزیر بازرگانی و ادغام این کشور به ایران، دو کشور تفاهم‌نامه‌ای را برای افزایش همکاری‌های حمل و نقل و تعیین تعریفهای ترجیحی بین دو کشور امضاء کردند. براساس این تفاهم‌نامه، بخشی از محموله‌های عبوری

^۱. Bakhyt Sultanov

از کریدور شمالی از طریق کریدور ریلی قزاقستان-ترکمنستان-ایران-ترکیه از طریق ایران منتقل می شود (Mehr News Agency, 2022: 1).

گسترش روزافزون مناسبات قزاقستان با آمریکا و اروپا

قراقستان از زمان استقلال روابط سیاسی، اقتصادی و امنیتی محکمی را با مجموعه وسیعی از کشورها دنبال می کند. بر این اساس و همچنین به خاطر منافع مادی شرکت های انرژی غربی در نفت و گاز قزاقستان، روابط قزاقستان و آمریکا از روزهای نخست استقلال این کشور تا به امروز رشد فرایندهای داشته است. از دیدگاه آمریکا، جمهوری قزاقستان به دلیل اهمیت ژئو استراتژیک، وسعت و منابع انرژی شریک بین المللی با ارزشی است. البته علاقه آمریکا و سایر کشورهای غربی به گسترش نفوذشان در قزاقستان بیشتر به این دلیل است که این کشور توانایی استراتژیک و نظامی زیادی دارد. کمکهای اقتصادی آمریکا به قزاقستان مشروط به پذیرش قرارداد منع گسترش تسليحات اتمی بود (Riebey ۲۰۱۳-۹۷: ۳۴-۳۵). شرکت نفت آمریکایی معروف به شوروون در آوریل ۱۹۹۳ میلادی، قراردادی ۲۰ میلیارد دلاری برای راهاندازی دوباره میدان نفتی تنگیز با جمهوری قزاقستان امضا کرد. بنا بر موافقت های انجام شده، مشارکت اقتصادی بین دولت قزاقستان و این شرکت به نام تنگیز شورو اویل^۱ با مالکیت مشترک دولت قزاقستان و شرکت شوروون برای تولید ۳۴۰ هزار بشکه در روز تا ۲۰۰۲ میلادی و ۷۵۰ هزار بشکه تا ۲۰۱۰ ایجاد شد (Sukhoruchenko, 2007: 105).

کونوکوفیلیپس^۲ هر دو عضو کنسرسیوم شرکت عملیاتی کاسپین شمالی هستند که در حال توسعه میدان نفت دریایی کاشغان^۳ هستند. وقتی قزاقستان قوانین خود را در ۲۰۰۷ میلادی، تغییر داد؛ اجازه مذاکره برای قرارداد مجدد را می داد و هر دو شرکت مجبور بودند تا سهام خود را تحويل دهند (Daly, 2014: 5). طرح معرفی پروازهای مستقیم بین قاره ای بدون توقف بین آستانه و شهرهای بزرگ ایالات متحده در سال های ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ نیز می تواند به تقویت روابط بین شهروندان این دو کشور دوست و تسهیل همکاری های تجاری بیشتر کمک کند. علاوه بر این، به منظور ارتقای همکاری بین هماییان آمریکایی و آسیای مرکزی در حمایت از ابتکارات امنیتی منطقه ای مختلف، در اوایل سال ۲۰۱۸ رهبران قزاقستان و ایالات متحده نیز متعهد شدند که به چالش های مشترک در آسیای مرکزی از

¹. Tengizchevroil

². Exxon Mobil

³. Conocophillips

⁴. Kashagan

طريق طرح گفت و گوی بین‌المللی مشارکت رسیدگی کنند. این طرح شامل کشورهای محصور در خشکی همچون قرقاستان، ترکمنستان، تاجیکستان، ازبکستان و قرقیزستان از یک سو و ایالات متحده از سوی دیگر خواهد بود (White House, 2018: 6).

همان طور که آمبروزیو و لانگ^۱ استدلال کردند، هرگونه همکاری با کشورهای غربی، به ویژه با ایالات متحده، می‌تواند به عنوان حائلی برای همه این کشورهای محصور در خشکی در برابر نفوذ روسیه و چین در منطقه در نظر گرفته شود. در این راستا، باید توجه داشت که به طور کلی، جهت‌گیری‌های مختلف سیاست خارجی چندجانبه می‌تواند طیف وسیعی از فرصت‌ها و چالش‌ها را برای کشورهای محصور در خشکی ایجاد کند و ترویج چنین سیاستی به عنوان تاکتیکی مؤثر در روابط با کشورهای دیگر ممکن است استراتژی‌ها و رویکردهای مؤثری در مورد چگونگی ایجاد توازن بین منافع قدرت‌های بزرگ در منطقه، تلاش برای کاهش محدودیت‌های عینی مکان محصور در خشکی و Kassen, 2018: در عین حال، پیگیری منافع ملی واقعی در روابط خارجی کشورها ایجاد کنند (330). سرمایه‌گذاری آمریکا در قرقاستان در بخش‌های مختلف کشاورزی، هوانوردی، زیرساخت‌ها و معدن است که بیشتر سرمایه‌گذاری واشنگتن در صنعت بزرگ هیدرولکربن قرقاستان و مربوط به میدان نفتی تنگیز بوده است که انتظار می‌رود تا پایان سال ۲۰۲۳ تکمیل شود. ارداک زشف^۲، رئیس کمیته سرمایه‌گذاری وزارت خارجه قرقاستان، در ۹ جولای ۲۰۲۳ اعلام کرد که ایالات متحده، یکی از بزرگترین سرمایه‌گذاران خارجی در اقتصاد قرقاستان، از سال ۱۹۹۳ تاکنون ۶۲.۷ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرده است (Sakenova, 2023: 1).

اتحادیه اروپا نیز بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار خارجی در قرقاستان و بزرگ‌ترین شریک تجاری آن است و از سوی دولت قرقاستان به عنوان یک شریک اصلی در سیاست خارجی چندجانبه‌گرایی خود در نظر گرفته می‌شود. در این رابطه، اروپا و قرقاستان در سال ۱۹۹۹ میلادی، توافق‌هایی در زمینه سرمایه‌گذاری و تجارت امضاء کردند. آن‌ها در زمینه فولاد با یکدیگر همکاری می‌کنند. البته بیشترین واردات اتحادیه اروپا از قرقاستان در زمینه انرژی است و صادرات به آن کشور نیز شامل لوازم مورد نیاز برای شرکت‌های نفت و گاز اروپایی در قرقاستان و ماشین‌آلات است. در سال‌های پس از استقلال قرقاستان، اتحادیه اروپا توانسته خود را به بزرگ‌ترین شریک تجاری این کشور تبدیل کند؛ به گونه‌ای که ۴۰ درصد از مجموع صادرات قرقاستان به کشورهای عضو این اتحادیه است (کولاپی و شیرازی‌موگوبی، ۱۳۹۵: ۱۴۲).

اکنون حدود ۷۰ درصد صادرات نفت و گاز قرقاستان به اتحادیه اروپا

¹. Ambrosio And Long

². Ardark Zebeshev

است. همچنین قزاقستان ذخایر بسیار بزرگی از اورانیوم دارد و یگانه تأمین کننده صنعت انرژی هسته‌ای اتحادیه اروپا است. در سال ۲۰۱۵، نظریابی طرحی به نام «پنج اصلاح بنیادی» را با هدف پیاده سازی ارزش‌های اروپایی آغاز کرد که در راستای اهدافی از جمله؛ دولت مدرن، حاکمیت قانون، رشد اقتصادی، ملتی با آینده مشترک و دولت شفاف و پاسخ‌گو بود. شیوه پیاده‌سازی این اصلاحات به «صد گام محکم» معروف شد. در واقع، این طرح می‌کوشید تا ارزش‌هایی چون احترام به حقوق بشر، دموکراسی، حکمرانی خوب و حاکمیت قانون را که تا پیش از این قزاقستان از آن‌ها دوری می‌جست، تقویت کند (آدمی و دیگران، ۱۳۹۹: ۳۶۲).

در مارس ۲۰۲۲، انبویی از بازدیدهای سطح بالا از قزاقستان به بروکسل صورت گرفت. جدای از جلب حمایت اتحادیه اروپا از اصلاحات اعلام شده توسط توکایف، موارد مهم دیگر در دستورکار قزاقستان و اتحادیه اروپا شامل اتصال و ایمن‌سازی مسیرهای تجاری و لجستیکی برای کاهش تأثیر منفی احتمالی تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه روسیه بر اقتصاد قزاقستان بود. اخیراً، قزاقستان و اتحادیه اروپا به دنبال افزایش ظرفیت مسیر حمل و نقل بین‌المللی ترانس خز با نام کریدور میانی بوده‌اند؛ زیرا با دور زدن روسیه در شمال و ایران در جنوب، یک گذرگاه میانی را ترسیم می‌کند (Saraswat, 2022: 5). حجم مبادلات تجاری قزاقستان با کشورهای اتحادیه اروپا در سال‌های اخیر گسترده بوده و امسال نیز به رشد خود ادامه می‌دهد. به گفته رومن واسیلنکو^۱ معاون وزیر امور خارجه قزاقستان، اتحادیه اروپا تقریباً ۳۰ درصد تجارت خارجی قزاقستان را تشکیل می‌دهد و حجم تجارت از ۴۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۲ فراتر رفت (Haidar, 2023: 2). در ۸ ماهه نخست سال ۲۰۲۳، حجم مبادلات تجاری بین قزاقستان و کشورهای اتحادیه اروپا به ۲۷.۲ میلیارد دلار رسید که ۳.۱ درصد بیشتر از مدت مشابه سال قبل است. حجم کل سرمایه گذاری مستقیم خارجی اتحادیه اروپا به قزاقستان در این مدت ۸ ماه نیز به بیش از ۱۶۰ میلیارد دلار رسید (NE Global News Service, 2023: 2).

سیاست خط لوله قزاقستان: نمونه‌ای از توازن پیچیده

اگرچه داشتن یک اقتصاد وابسته به منابع طبیعی می‌تواند مشکل ساز باشد؛ اما این منابع به قزاقستان در کسب موقیت در سیاست خارجی کمک کرده است؛ زیرا آستانه توائیته است از دسترسی به منابع طبیعی برای اعمال اهرم در روابط خود با روسیه، چین و اتحادیه اروپا استفاده کند. بنابراین می‌توان گفت؛ سیاست خارجی چندجانبه‌گرایی قزاقستان در حفاظت از خودمختاری دولت و

¹. Roman Vassilenko

دستیابی به اهداف آن مؤثر است (Vanderhill, 2020: 991-992). قرقستان با دنبال کردن راهبردهایی برای «درهم‌تنیدگی» قدرت‌های بزرگ در نظام منطقه‌ای و بین‌المللی، توازن پیچیده‌ای را اتخاذ کرده است. همان‌طور که اولین گو^۱ اذعان کرد؛ موازن پیچیده بر اتحادهای نظامی یا متعادل کردن قدرت اجباری متمرک نیست؛ بلکه از ابزارهای دیگری مانند توافقات اقتصادی برای افزایش تعداد قدرت‌های بزرگی استفاده می‌کند که در امنیت منطقه‌ای سهم دارند. سیاست قرقستان در جستجوی سرمایه‌گذاری و مشارکت در صنعت انرژی خود از سوی تمام قدرت‌های بزرگ نمونه‌ای از تعادل پیچیده است. در زمان استقلال قرقستان، خطوط لوله این کشور همه به سمت روسیه می‌رفت. این امر در ابتدا قرقستان را برای دسترسی به بازارهای خارجی به خطوط لوله روسیه وابسته کرد. این مسئله به ویژه برای گاز طبیعی بود؛ زیرا شرکت روسی گازپروم تقریباً انحصار خطوط لوله را در اختیار داشت و به آن توانایی کنترل قیمت‌ها و کاهش درآمد قرقستان را می‌داد. با این حال، از آن زمان قرقستان توانسته است از تمایل شدید چین برای تضمین منابع انرژی برای کاهش اهرم روسیه بر صادرات انرژی حیاتی خود استفاده کند (Cooley, 2014: 91).

خط لوله قرقستان-چین که در سال ۲۰۰۵ افتتاح شد، نفت را از ذخایر قرقستان در دریای خزر مستقیماً به چین انتقال می‌داد. در حالی که خط لوله بین آسیای مرکزی و چین که در سال ۲۰۰۹ افتتاح شد، گاز طبیعی را از ترکمنستان، ازبکستان و قرقستان به چین منتقل می‌کند. ترکیب این دو خط لوله امکان دسترسی به بازارهای خارجی را فراهم کرد که روسیه را دور می‌زد و به قرقستان خودمختاری بیشتری اعطاء کرد و این امکان را به قرقستان داد تا از نظر اقتصادی در برابر مسکو تعادل برقار کند (Cesar B., 2015: 62). توسعه برنامه‌ریزی شده خط لوله گاز ترانس-خزر می‌تواند به قرقستان امکان دسترسی به بازار اروپا از طریق آذربایجان و ترکیه را بدهد. مذاکرات بین‌المللی قرقستان در مورد خط لوله گاز ترانس-خزر و کریدور گاز جنوبی بزرگ‌تر (ابتکار اتحادیه اروپا برای تأمین گاز طبیعی اروپا از منطقه خزر) نشان دهنده استفاده موفقیت‌آمیز آستانه از منابع ارزشمند انرژی خود برای کسب امتیاز از بازیگران مختلف است. نظریابی برای سال‌ها نسبت به شرکت یا عدم مشارکت قرقستان در خط لوله گاز ترانس-خزر متعهد نبود و این امر اهرمی در اختیار آستانه در برابر اتحادیه اروپا و روسیه قرار می‌داد. اتحادیه اروپا که می‌خواست وابستگی انرژی خود به روسیه را کاهش دهد، عموماً از اعمال فشار بر قرقستان در مورد حکومت، دموکراسی یا حقوق بشر اجتناب کرد؛ زیرا خواستار دسترسی به گاز طبیعی قرقستان بود. به نوبه خود، قرقستان از امکان ایجاد خط لوله گاز

^۱. Evelyn Goh

ترانس- خزر برای کسب امتیازاتی از روسیه در رابطه با گازپروم و حرکت به سمت فروش گاز طبیعی قزاقستان به اروپا استفاده کرد (9: 2014). آنچهوا^۱ و دو^۲ استدلال کرده‌اند که قزاقستان از «استراتژی فراگیر» پیروی می‌کند که شامل جذب سرمایه‌گذاری خارجی در بخش انرژی خود از شرکت‌های روسی، چینی، اتحادیه اروپا و ایالات متحده است. این استراتژی فراگیر، قزاقستان را قادر می‌سازد تا با کشورهای مختلف در مقابل یکدیگر بازی کند و امتیازاتی را از همه آن‌ها به دست آورد، به ویژه زمانی که آن‌ها در شرایط دیگر ضعیف شده باشند. علاوه بر این، قزاقستان بارها موفق شده است از منابع انرژی خود نه تنها برای کسب چنین امتیازاتی استفاده کند؛ بلکه همچنین اطمینان حاصل کند که روسیه، چین، اتحادیه اروپا و ایالات متحده همگی در حفظ امنیت منطقه منافع دارند. این استراتژی توازن پیچیده به قزاقستان برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی برای صنعت انرژی ضروری خود کمک می‌کند و از تسلط اقتصادی هر یک از قدرت‌های بزرگ در کشور جلوگیری می‌کند (Vanderhill, 2020: 991).

نتیجه‌گیری

قراقستان به دلیل داشتن منابع انرژی و برخورداری از مزیت ترانزیتی و لجستیکی از نقاط مهم ارتباطی جهان و اوراسیا محسوب می‌شود. این کشور بزرگ‌ترین کشور محصور در خشکی است و از مزیت‌های آب‌های آزاد محروم است. با در نظر داشتن موقعیت ژئوپلیتیکی قزاقستان، مقامات این کشور بر آن شدند تا با به کار گرفتن سیاست‌های جدید از همه توان و ظرفیت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و روابط خارجی خود استفاده کنند و سیاست خارجی چندمحوری و موازن‌ساز را مبنای روابط خود با کشورهای مختلف قرار دهند تا بتوانند توسعه مورد نظر خود را که همانا توسعه برون زا است، محقق کنند. در صحنه بین‌المللی این کشور کوشیده از یکسو، از ورود به روندهای متعارض ژئوپلیتیک احتراز نماید و از دیگر سو، خود را به عنوان صحنه‌ای برای بازی‌های بُردبُرد و گسترش منافع مشترک با تعداد هرچه بیشتری از کشورها معرفی نماید. قزاقستان در تلاش بوده است تا روابط گسترهای را با کشورهای همسایه و قدرت‌های بزرگ برقرار کند. این کشور با پیگیری روابط اقتصادی متوازن با کشورهای همسایه به ویژه چین و روسیه و همچنین اتخاذ سیاست خارجی متوازن در قبال اتحادیه اروپا و حفظ روابط نزدیک با ایالات متحده تلاش نمود تا با بهره‌گیری از توازن قدرت بیرونی، استقلال خود را حفظ نماید. در این چارچوب، بخش مهمی از پروژه‌هایی که دولت و بخش خصوصی قزاقستان

¹. Omelicheva

². Du

در آن درگیر شده‌اند در حوزه حمل و نقل و لجستیک قرار دارد. با اجرایی شدن ابتکار کمربند-راه مورد نظر چین، بخشی از اهداف ژئوکconomیک قراقوستان برای تبدیل شدن به پُل ترانزیتی بین اروپا و آسیا محقق شده است. این ابتکار بین‌المللی از یکسو، این کشور را از یک کشور محاط در خشکی به یک هاب ترانزیتی بدل می‌کند و از دیگر سو، دسترسی آن به چین و اروپا به عنوان بزرگ‌ترین بازارهای جهان را تسهیل می‌نماید. قراقوستان این نگرش را در قالب سیاست خارجی چندبرداری پیاده کرده است تا این طریق با همه بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ارتباط نزدیک داشته باشد و ضمن افزایش قدرت و توان بازیگری خود در عرصه منطقه و بین‌الملل، معادلات بازی را به نفع آستانه در اوراسیا مرکزی شکل دهد. قلمروی بزرگ سرزمینی و منحصربه فرد برای قراقوستان در زمینه توانایی این کشور برای برقراری ارتباط بین شرق و غرب، انتقال کالا و مسافر بین چین و اروپا و همچنین برقراری ارتباط با ایران و خلیج فارس موقعیت ویژه‌ای را فراهم کرده است. بدین ترتیب، این کشور آسیای مرکزی توanstه است خود را در سازمان‌های بین‌المللی مختلف ادغام کند و به مروج فعال بسیاری از فرآیندهای ادغام اقتصادی و سیاسی منطقه‌ای تبدیل شده است. رویکرد چندبخشی و موضع پیش‌گیرانه قراقوستان در فرآیندهای ادغام منطقه‌ای می‌تواند به عنوان یک سیاست موفقیت‌آمیز در نظر گرفته شود که چگونه یک کشور معمولی محصور در خشکی و بین قاره‌ای می‌تواند برنامه سیاست خارجی خود را تنظیم کند. موقعیت برتر بین قاره‌ای قراقوستان در قلب اوراسیا عاملی کلیدی است که این کشور را قادر می‌سازد تا جایگاه یک مرکز حمل و نقل بین اروپا و آسیا را به خود اختصاص دهد.

منابع و مأخذ

فارسی:

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی

- ابوالحسنی، صالح (۱۳۸۲)، *جمهوری قراقوستان*، انتشارات: وزارت امور خارجه، چاپ دوم، صص ۲۶۴-۱.
- آدمی، علی و مریم فلاح و مجیدرضا مؤمنی (۱۳۹۶)، «الگوی توسعه جمهوری قراقوستان (۲۰۲۰-۲۰۲۰)»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، دوره ۱۳، شماره ۲، صص ۳۷۰-۳۴۵.
- پیرانی، شهره و حامد کاظمی و شهرام پیرانی (۱۳۹۸)، «تحلیل راهبرد امریکا در قبال گُردهای سوریه براساس نظریه انتخاب عقلانی»، *فصلنامه آفاق امنیت*، سال دوازدهم، شماره چهل و سوم، صص ۱۳۷-۱۱۵.
- خبرگزاری جمهوری اسلامی (۱۹ بهمن ۱۳۹۸)، «خشونت‌های قومی در قراقوستان هشت کشته بر جا گذاشت»، آدرس اینترنتی: <https://www.irna.ir/news/83665777>

- ربیعی، حسین و رضا عباسی پور نظامآباد و بهرام امیراحمدیان و عطاءالله عبدی (۱۳۹۷)، «تبیین ژئوکنومیک مناسبات ایران با قزاقستان»، *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، سال سی و سوم، شماره ۱۲۹، صص ۳۹-۲۳.
- کولایی، الهه و امیر ابراهیمی (۱۳۹۲)، «تبیین ژئوپلیتیکی روابط جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، دوره ۹، شماره ۳۰، صص ۸۱-۴۹.
- کولایی، الهه و سیمین شیرازی موگوبی (۱۳۹۵)، «تأثیر آزادسازی اقتصادی بر رشد جامعه مدنی در قزاقستان»، *فصلنامه مطالعات اوراسیای مرکزی*، دوره ۹، شماره ۱، صص ۱۵۰-۱۳۳.
- لطفیان، سعیده (۱۳۹۰)، *قراقستان: تحولات سیاسی، سیاست‌های خارجی و امنیتی*، انتشارات: دانشگاه تهران، چاپ اول.
- مسعودنیا، حسین و شهروز ابراهیمی و حمید درج (۱۳۹۷)، «واکاوی سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در قبال بحران سوریه: چالش‌ها و پیامدها»، *فصلنامه مطالعات راهبردی سیاستگذاری عمومی*، دوره ۸، شماره ۲۸، صص ۱۴۶-۱۲۵.
- میرامبکف، مقصد و مجتبی عبدالخایی (۱۴۰۱)، «قزاقستان و کمربند اقتصادی جاده ابریشم؛ فرصت‌ها و چالش‌ها»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، سال هیجدهم، شماره سوم.
- های، کالین (۱۳۸۵)، درآمدی انتقادی بر تحلیل سیاسی، ترجمه احمد گل محمدی، تهران، انتشارات: نشر نی، چاپ اول.
- هدایتی‌شپیدانی، مهدی و امید رحیمی (۱۳۹۹)، «اقتصاد سیاسی روابط ایران و قزاقستان و همگرایی اوراسیایی (۲۰۲۰-۲۰۱۰)»، *فصلنامه مطالعات آسیای مرکزی و قفقاز*، دوره ۲۶، شماره ۱۱۲، صص ۱۶۷-۱۴۳.
- وثوقی، سعید و عسگر صفری (۱۳۹۶)، «نقش قزاقستان در گسترش روابط ایران و چین در آسیای مرکزی»، *فصلنامه اوراسیای مرکزی*، دوره ۱۰، شماره ۲، صص ۴۸۴-۴۶۷.

انگلیسی:

- Anceschi, Luca(2014), "The Tyranny of Pragmatism: EU–Kazakhstani Relations", *Journal of Europe–Asia Studies*, 66(1), pp. 1-24.
- Avdaliani, Emil(2023), "China's 2023 Trade and Investment with Kazakhstan: Development Trends", *Silk Road Briefing*, Available at:<https://www.silkroadbriefing.com/news/2023/02/20/chinas-2023-trade-and-investment-with-kazakhstan-development-trends/>
- Avdaliani, Emil (2023), "Russia and Kazakhstan: 2023-24 Trade and Investment Dynamics", *Russia briefing*, Available at: <https://www.russia-briefing.com/news/russia-and-kazakhstan-2023-24-trade-and-investment-dynamics.html/>
- Azizian, Rouben And Elnara Bainazarova(2012), "Eurasian Response to China's Rise: Russia and Kazakhstan in Search of Optimal China Policy", *Asian Politics & Policy*, 4(3), pp. 377-399

- Bitabarova, Assel G. (2018), “Unpacking Sino-Central Asian Engagement along the New Silk Road: a Case Study of Kazakhstan”, **Journal of Contemporary East Asia Studies**, Vol. 7, No. 2, pp. 149-173
- Brodsky, Michel (2016), “Israel-Kazakhstan: From Mutual Interests to Strategic Partnership”, Available at: <http://astanatimes.com/2016/12/israel-kazakhstanfrom-mutual>,
- Cesar B., Martinez Alvarez (2015), “China-Kazakhstan Energy Relations Between 1997 and 2012”, **Journal of International Affairs**, 69 (1), pp. 51-73
- Chufrin, Gennady(2001), **The Security of the Caspian Sea Region**, publisher: Oxford University Press, pp. 1-375
- Clarke, Michael (2015), “Kazakhstan’s Multi-Vector Foreign Policy: Diminishing Returns in an Era of Great Power ‘Pivots’?” **The Asan Forum**, Available at: <http://www.theasanforum.org/kazakhstans-multi-vectorforeign-policy-diminishing-returns-in-an-era-of-great-power-pivots/> (October 3, 2017). (
- Cooley, Alexander(2014), **Great Games, Local Rules: The New Great Power Contest in Central Asia**, Oxford University Press.
- Daly, John C.K. (2014), “Kazakhstan’s Kashagan oil fields faces problems and Soaring Costs”, **The CACI Analyst**, Available at: <http://www.cacianalyst.org/publications/analytical-articles/item/12981-kazakhstanskashagan-oil-fields-faces-problems-and-soaring-costs.html>
- Dzhuraev, Emilbek (2019), “Multi-Vectoral’ Central Asia On the Other Side of Major Power Agendas”, **Journal of Monitoring Central Asia and the Caspian Area**, pp. 15-34
- EU Reporter Correspondent(2023), “Kazakhstan wants to attract at least \$150 billion in foreign investment by 2029”, Available at: <https://www.eureporter.co/kazakhstan-2/2023/11/22/kazakhstan-wants-to-attract-at-least-150-billion-in-foreign-investment-by-2029/>
- Farkhod, Aminjonov(2018), “Economic Relations and Trade Mapping Strategies of Russia, USA and China towards Central Asia”, **Seneca Policy Paper**, Vol. 4, No. 6, pp. 1-17
- Frolovskiy, Dmitriy (2016), “Kazakhstan’s China Choice”, **The Diplomat**, Available at: <https://thediplomat.com/2016/07/kazakhstans-china-choice/>
- Haidar, Aida(2023), “Kazakh Foreign Trade Hits Record High in 2022 as New Challenges and Prospects Emerge”, **The Astana Times**, Available at: <https://astanatimes.com/2023/04/kazakh-foreign-trade-hits-record-high-in-2022-as-new-challenges-and-prospects-emerge/>
- Imanaliev, Muratbek (2019), “SCO and CICA on the Way to a New World Order”, **Valdai Discussion Club**, Available at: <http://valdaiclub.com/a/highlights/scoandcica-on-the-way-to-a-new-world-order> (2019-11-21). (
- Islamic Republic News Agency (2023), “Astana to host 18th edition of Iran-Kazakhstan Joint Economic Committee”, Available at: <https://en.irna.ir/news/85008975/Astana-to-host-18th-edition-of-Iran-Kazakhstan-Joint-Economic>
- Karasik, Theodore (2017), “Kazakhstan’s Foreign Policy Balancing Act: Israel and Iran”, Available at: <http://thehill.com>

- Kazykhanov, Erzhan (2017), "Kazakhstan: building a nuclear-safe world", **American Ambassadors Review**, Available at:<https://www.americanambassadors.org/publications/ambassadors-review/fall-2017/kazakhstan-building-anuclear-safe-world>.
- Mehr News Agency(2022), "Iran, Kazakhstan Railway Heads Sign Contract for Cooperation", Available at:<https://en.mehrnews.com/news/187104/Iran-Kazakhstan-railway-heads-sign-contract-for-cooperation>
- Mesbahi, Mohiaddin (1994), **Central Asia and the Caucasus After the Soviet Union: Domestic And International Dynamics**, Gainsville: university press of florida, pp. 1-363
- NE Global News Service (November 22, 2023), "Economy Minister says Kazakhstan to expand investment and diversify trade with Europe", Available at: <https://www.neglobal.eu/economy-minister-says-kazakhstan-to-expand-investment-and-diversify-trade-with-europe/>
- Nomerovchenko, Alina And Jaechun Kim And William Kang(2018), "Foreign Policy Orientation of Independent Central Asian States: Looking Through the Prism of Ideas and Identities", **The Korean Journal of International Studies**, Vol. 16, No. 3, pp. 389-410
- Puchyk, Kiryl(2017), "**Kazakhstan: A leader in global nuclear policy?**", Bulletin of the Atomic Scientists, Available at: <https://thebulletin.org/2017/03/kazakhstan-a-leader-in-global-nuclear-policy/>
- Sakenova, Saniya(2023), "US Investments in Kazakhstan's Economy Exceed \$60 Billion", **The Astana Times**, Available at: <https://astanatimes.com>.
- Saraswat, Deepika (2022), "Iran's Central Asia Policy Gains Momentum amid Russia–Ukraine War", **Manohar Parrikar IDSA**, pp. 1-12
- silk road briefing(Aug 28, 2023), "China-Kazakhstan Trade Hits Record Highs", Available at: <https://www.silkroadbriefing.com/news/2023/08/28/china-kazakhstan-trade-hits-record-highs/>
- Somzhurek, B.Zh And A.M. Yessengaliyeva And Zh.M. Medeubayeva And B.K. Makangali(2018), "Central Asia and regional security", **Journal of Communist And Post-Communist Studies**, 51(2), pp. 161-171
- Strohal, Christian(2012), "More Must Be Done. The OSCE and the Protection of Human Rights after the Astana Summit", **OSCE Yearbook**, Vol. 3, No. 11, pp. 241-255
- Sukhoruchenko, Vladimir(2007), **Foreign Direct Investment in an Emerging Market: Implications for Policy-Making in Kazakhstan**, Aktobe-Press.
- Suleimenov, Tuleutai(1994), "Some Lines Of Kazakhstan's Foreign Policy Today" **International Affair Journal**, No.3-4, pp. 22-28
- Taliga, Harri (2021), "Belt and Road Initiative in Central Asia", **Friedrich-Ebert-Stiftung**, Available at: https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/belt_and_road_initiative_in_central_asia.pdf
- The White House (2018), "United States and Kazakhstan: An Enhanced Strategic Partnership for the 21st Century", Available at:<https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/united-states-kazakhstan-enhanced-strategic-partnership-21st-century/>

- Vanderhill, Rachel And Sandra F. Joireman And Roza Tulepbayeva (2020), "Between the bear and the dragon: multivectorism in Kazakhstan as a model strategy for secondary powers", **Journal of International Affairs**, Vol. 96, No. 4, Pp. 975–993
- Vielmini, Fabrizio(2019), "Foreign Policy Challenges for a Post-Nazarbayev Kazakhstan", **Monitoring Central Asia and the Caspian Area**, 4(11), pp. 157-172
- Wallace, Ruth A. And Alison Wolf (1999), **Contemporary Sociological Theory: Expanding the Classical Tradition**, Pearson College Div, 6 th edition.
- Walt, Stephen And His Critics (1999), **Rational Choice and Security Studies**, The MIT Press.

